

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Ḥamishah ḥumshe Torah

‘im 3 targumim ... pe. Rashi, u-ferush Rashbam u-ferush Mikhlal yofi min
R. Shelomoh ben Melekh u-ferush Be’er reḥovot ‘al diḳduḳe Rashi ...
ve-Sefer ha-Ḥinukh me-Rabenu Aharon ha-Levi be-sof kol ḥeleḳ

Sefer Devarim

Shelomoh ben Yitshaḳ

Frankfurt de-Oder, 544 [1783 oder 1784]

מירבד תרטפה

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9976

בצום כפור

על התורה ועל העבודה ועל הנביאים ועל יום השבת הזה ועל יום הכפרים הזה
שנתת לנו יי אלהינו לקדשה ולמנוחה לסליחה ולמחילה ולכפרה לכבוד
ולתפארת על הכל יי אלהינו אנו מודים לך ומברכים אותך יתברך שמך בפי כל חי
תמיד לעולם ועד ודברך אמת וקיים לעד ברוך אתה יי מלך מוחל וסולח לעונותינו
ולעונות עמו ישראל ומגביר אשמותינו בכל שנה ושנה מלך על כל הארץ מקדש
השבת ו ישראל ויום הכפורים :

הפטרת דברים

הפטרת אלה הדברים כישעיה סימן א :

כמהפכת זרים : ונותרה בת ציון כסכה
בכרם במלונה במקשה בעיר נצורה : לולי
יהנה צבאות הותיר לנו שריד במעט כסדס
היינו לעמלה דמיונו : שמעו דברי יהנה
קצינו סדס האונינו תורת אלהינו עם
עמרה : למה לי רב זבחיכם יאמר יהנה
שבעת עלות אילים וחלב מריאים ודס פרים
וכבשים ועתורים לא הפצתי : כי תבאו
לראות פני מיבקש זאת מידכם רמס חצרי :
לא תוסיפו הביא מנחת שוא קטרת תועבה
היא לי חדש ושבת קרא מקרא לא אוכל
און ועצרה : חדשיכם ומועדיכם שנאה
נפשי היו עלי לטרח גלאיתי נשוא :
ובפרשכם כפיכם אעלים עיני מכם נס כיי
חרבו תפלה אינני שמע ידיכם דמים מלאו :
רחצו הוכו הסירו רע מעלליכם מגד עיני
חדלו הרע : למדו היטב דרשו משפט
אשרו חמוץ שפטו יתום ריבו אקמנת :

לכו

ישעיהו בן אמוץ
אשר חזה על יהודה
וירושלם בימי עזיהו
יורם אחז יחזקיהו
מלכי יהודה : שמעו
שמים והאזינו ארץ כי יהנה דבר בניס נבלתי
ורוממתי והס פשעו כי : ידע שור מנהו
וחמור אבוס בעליו ישראל לא ידע עמי
לא התבונן : הוי נוי חטא עם כבד עון
ידע מרעים בניס משחיתים עזבו אר
יהנה נאצו את קדוש ישראל נזרו אהור :
עלמה חכו עוד תוסיפו סרה כר ראש
לחלי וכל לבב דון : מפך רגד ועד
ראש אין בומתם פצע וחבורה ומכה טריה
לא זרו ולא חפשו ולא רכבה בשמן :
ארצכם שממה עריכם שרפות אש
אדמתכם לנגדכם זרים אכלים אתה ושממת

כמהפכת

חזון

הפטרות דברים ואתחנן

לס־גַּם וְנִכְחָה יֹאמֵר יְהוָה אִם־יִהְיוּ
 הַקְּטָיִים בְּשָׁגִים בְּשִׁלְגֵי־לִבֵּי אִם־יִאֲדִימוּ
 כְּתוֹלַע בְּצִמְרֵי יְהוָה : אִם־תֵּאָבֹו וּשְׂמִיעַתְּם
 טוֹב הָאָרֶץ תֹּאכְלוּ : וְאִם־תִּמְאָנוּ וּמְרִיתֶם
 חֶרֶב תֹּאכְלוּ כִּי־פִי יְהוָה דִּבֶּר : אֵיכָה הִיִּתָּה
 לְזוֹנָה קְרִיָּה נֶאֱמָנָה מִלֵּאֲתֵי מִשְׁפַּט צְדָק
 יֵלֵן בְּהוֹצֵאתָ מֵרִצְחִים : בְּכִפֹּר הִיָּה לְסִיגִים
 סְבֹאֵד מִהוֹל בְּמָיִם : שְׁרִיף סוֹרְרִים וְחִבְרֵי
 זַנְבִּים בְּלוּ אֶתְּךָ שְׂחָד וְרִבְףּ שְׁלֹמֹנִים וְתוֹם
 לֹא יִשְׁפְּטוּ וְרִיב אֶלְמָנָה לֹא־יָבֹוא אֲלֵיהֶם :
 לֶזֶן נֶאֱם הָאָדוֹן יְהוָה צְבָאוֹת אֲבִיר יִשְׂרָאֵל
 הוּא אֲנֹתָם מִצְרֵי וְאֲנִקְמָה מֵאוֹיְבָי : וְאֲשִׁיבָה
 יְדֵי עֲלִיד וְאֲצַרְף בְּבֵר סִיגִיד וְאִסִּידָה כָּל־
 בְּדִילִיד : וְאֲשִׁיבָה שְׁפִטִיד כְּבִרְאֵשִׁיתָ וְיַעֲצִיד
 כְּבַחְתְּלָה אַחֲרֵי־כֵן יִסְרָאֵל לֵךְ עִיר הַצְּדָק
 קְרִיָּה נֶאֱמָנָה : צִיּוֹן בְּמִשְׁפַּט תִּפְדֶּה וְשִׁבִיתָ
 בְּצַדְקָה :

הפטרות ואתחנן כישעיהו סימון

נְדַחְמוּ נַחְמוּ עַמִּי יֹאמֵר אֱלֹהֵיכֶם : דַּבְּרוּ
 עַל־לֵב יְרוּשָׁלַיִם וְקְרְאוּ אֲלֵיהָ כִּי
 מִלֵּאָה צְבָאוֹה כִּי נִרְצָה עֲוֹנָהּ כִּי לָקַחְהָ מִיַּד
 יְהוָה כְּפָלִים וּבְכֹל־חַטָּאתֶיהָ : קוֹל קוֹרָא
 בְּמִדְבַר פְּטוּ תִרַךְ יְהוָה יִשְׂרָאֵל בְּעֵבֶר־כַּף מִסְלָחָה
 לְאֱלֹהֵינוּ : כִּדְנִיָּא וְנִשְׂא וְכִל־הַר וְנִבְנֶה
 יִשְׁפְּדוּ וְהִיָּה הָעֵקֶב לְמִישׁוֹר וְהַרְבִּסִים
 לְבִקְעָה : וְנִגְלָה כְבוֹד יְהוָה וְרָאוּ כָּל־בְּשָׂר
 יַחֲדוּ כִּי־פִי יְהוָה דִּבֶּר : קוֹל אֹמֵר קְרָא
 וְאֹמֵר מַה אֶקְרָא כָּל־הַבְּשָׂר הַצִּיר וְכִל־

חֶסֶדוֹ כְּצִיץ הַשָּׂדֶה : יָבֵשׁ הַצִּיר גְּבַל צִיץ מִ
 רוּחַ יְהוָה נִשְׁכָּה בּוֹ אֲכָן הַצִּיר הַעֵם :
 יָבֵשׁ הַצִּיר גְּבַר צִיץ וְדַבֵּר אֱלֹהֵינוּ יָקִים
 לְעוֹלָם : עַל הַר־נְבוֹהָ עֲלִי־לֶךְ מִבְּשַׂרְתָּ צִיּוֹן
 הַר־יִטִּי בְּכַח קוֹלֶךָ מִבְּשַׂרְתָּ יְרוּשָׁלַם הַר־יִטִּי
 אֶל־תִּיָּאֵר אֹמְרִי לְעַרְי יְהוָה הִנֵּה אֱלֹהֵיכֶם :
 הִנֵּה אֲדַעַי יְהוָה בְּהִזָּק יָבֹוא וְרָעוּ מִשְׁלַחֲלוֹ
 חֲנָה שְׁכָרוֹ אֲתוֹ וּפְקִדְתֵּהוּ וּלְפָנָיו : כִּרְעִיד
 עֲדָרוּ יִרְעָה בּוֹרְעוֹ וְקַבֵּץ טְלָאִים וּבַח קוֹיִשָּׂא
 עֲלוֹת יְנַחֵךְ : מִי־מִדָּר בְּשַׁעֲלוּ מָיִם וְשִׁמּוּם
 בְּנִרְתַח חֲפֹן וְכָל בְּשָׂרֵי־שֶׁפֶר הָאָרֶץ וְשִׁקְרָה
 בְּפִלְס הַלִּים וּנְבִגּוֹת בְּמֵאוֹנִים : מִי־חֲבָן
 אֶת־רוּחַ יְהוָה וְאִישׁ עֲצָחוּ יוֹדִיעָנוּ : אֶת־
 מִי נֹוֶעֶץ וּבִיָּדָיו וְנִמְדָּהוּ בְּאֶרֶח מִשְׁפָּט
 וְיִלְמְדָהוּ דַעַת וְרִדָּךְ חֲבוּנָת יוֹדִיעָנוּ : הֵן
 נֹוִים כְּמַר מְדַלִּי וְכִשְׁחַק מֵאוֹנִים נִחְשְׁבוּ הֵן
 אִיִּם כְּדָק יִפְּוֹל : וְלִכְנֹז אִין הִי בִיעַר וְתִתְּוֹ
 אִין הִי עוֹלָה : כָּל־הַנּוֹיִם כְּאִין נִגְדוּ מֵאִפְסֵם
 וְתִתְּוֹ נִחְשְׁבוּלוֹ : וְאֶל־מִי תִדְמִינוּ אֶלְרֹמְחָה
 דְּמִנַּת תַּעֲרֹכוֹלוֹ : הַפֶּסֶל נִסְךְ הַרְשׁ וְצַרְף
 בְּהַב יִרְקָעוּ וְרַחֲקוֹת כִּכְף צוֹרְף : הַמִּסְבָּן
 תְּרוּמָה עֵץ לֹא־יִרְקַב יִבְחַר הַרְשׁ תִּקַּם
 יִבְקַשְׁלוֹ לְהַכִּין פֶּסֶל לֹא יִמוּט : הַלּוּא
 תִּדְעוּ הַלּוּא תִשְׁמְעוּ הַלּוּא הַגֵּד מִרְאֵשׁ
 לְכֶם הַלּוּא הַבִּינּוֹתֶם מוֹסְדוֹת הָאָרֶץ :
 הַיּוֹשֵׁב עַל־הַר הָאָרֶץ וְיִשְׁבִּיָּה כַחֲנֻכִּים
 הַנוֹטֵה כְּדָק שְׁמֹיִם וּמִתְהַם כְּאֶהֱל לְשִׁבַת :
 הַנּוֹתֵן רוּזִים לְאִין שְׁפִטֵי אֶרֶץ כַּתְּחוּ עֲשֵׂה :

הפטרות

עקב

קה

אף בל-נמטעו אף בל-נדעו אף בל-שרש
 בארץ נזעם נזם נשף בהם נבשו וסערה
 בקש תשאם : ואל-מי תדמוני ואשנה
 יאמר קדוש : שאו-מרום עיניכם וראו
 מי-ברא אלה המוציא במספר צבאם לכלם
 בשם יקרא מרב אונים ואמין כח איש לא
 נעדר :

הפטרות עקב כישעיה סימן מ"ט :

ותאמר ציון עזבני יהוה ואדני שכחני :
 התשבה אשה עולה מרחם
 בן-בטנה נס-אלה תשכחנה ואנכי לא
 אשכחך : הן על-בפנים חקתך חומותיך
 גגתי חמיר : מהרו בגיד מהרסיד ומחריבך
 ממך יצאו : שאו-סביב עיניך וראי כלם
 נקבצו באו-לך חי-אני נאס-יהוה כי כלם
 בעדי תלבשי ותקשרים ככלה : כי הרבתיל
 ושקממילי וארץ הקסתך כי עתה תצרי
 מיושב ורחקו מבלעיד : עוד ואמרו באונך
 בני שבליך צר-לי המקום נשה-לי ואשבה :
 ואמרה בלבבך מי ילד-לי את-אלה ואני
 שכולה ונלמודה ננה וסורה ואלה מי
 גדל הן אני נשארתי לבדי אלה איפה הם :
 כה-אמר אדני יהוה הנה אשא אל-גוים ילי
 ואל-עמים ארים נסי והביאו בניך בחצן
 ובנתה על-כתף תנשאנה : והיו מלכים
 אקניד ושרותיהם מינקוסיך אפים ארץ
 ושתחו-לך ועפר רגליך ולחבו וידעת כי-
 אני יהוה אשר לא-יבשו קני : היקח

מנבור מלקוח ואס-שבי צדיק ומלט : כי-
 כה אמר יהוה נס-שבי נבור יקח ומלקוח
 עריץ ומלט ואת-יריבך אנכי אריב ואת-
 בגיד אנכי אושיע : ותאכלתי את-מוניך
 את-בשרם ובעסים דמם ושקרון וידעו כלי
 בשר כי אני יהוה מושיעך וגאלך אביר
 ועקב : כה אמר יהוה אי זה ספר בריתות
 אמכם אשר שלחתיה או מי מנושי אשר-
 מכרתי אתכם לו הן בעונתיכם נמכרתם
 ובפשעיכם שלחה אמכם : מדוע באתי
 ואין איש מראתי ואין עונה הקצור קצרה
 ידו מפדוית ואס-איד-גי גח להציל הן
 בגעתי אחרים ים אשים נהרות מדבר
 תבאש דנתם מאין מים ותמת בצמא :
 אלביש שמים קדרות ושק אשים כסותם :
 אדני יהוה נתן לי לשון למוודים לדעת לדעות
 את-נעף דבר ועיר בבקר בבקר ועיר לי
 און לשמע בלמודים : אדני יהוה פתח-לי
 און ואנכי לא מריתי אהור לא נסוגתי :
 נון נתתי למלים ולחני למרמים פני לא
 הסתרתי מכלמות נרק : ואדני יהוה יעור-
 לי על-כן לא נבלמתי על-כן שמתי פני
 כחלמיש ואדע כי-לא אבוש : קרוב
 מצדיקי מי-יריב אתי נעמדה יחד מי-בעל
 משפטי יגש אלי : הן אדני יהוה יעור-לי
 מי-הוא ירשיעני הן כלם כבגד יבלי עש
 יאכלם : מי בכם ירא יהוה שמע בקול
 עבדו אשר יתלך חשכים ואין ננה לו ובטח

בשם יהוה וישגן באלהיו : הן כלכם
 קדתי אש מאורתי ויקורתי לכו באור אשכם
 וכו' קורת בערתם מידתי היתה ואת לכם
 למעצבה תשקבון : שמעו אלי רדפי צדק
 מבקשי יהוה הביטו אל צור הצבתם ואל
 מסבת בור גפרתם : הביטו אל אברתם
 אביכם ואל שרה תחוללכם כי אתד קראתיו
 ואברכהו ואברכהו : כי נחם יהוה ציון נחם
 כל הרבתי וישם מדבכה בערן וערבתה
 בגו' יהוה ששון ושמחה ומצא בה תורה
 וקול זמרה :

הפטרות ראה בישעיה סימן נ"ד

ענינה סערה לא נתמה הנה אנכי מרביץ
 בפוך אבניך ויסדתיד בספקים :
 ושמתי כדכד שמשתיד ושעבוד לאבני
 אקדח וכל גבולך לאבני חפץ : וכל גבולך
 למודי יהוה ורב שלום בניך : בצדקה
 תכונני רחמי מעשק כי לא תילאי וממחמה
 כי לא תקרב אליך : הן גור גור אפס
 מאותי מי גר אתד עליך ופול : הנה קרי
 הן אנכי בראתי חרש נפת באש פתם ומוציא
 כלי למעשהו ואנכי בראתי משחית לחבל :
 בר כלי יוצר עליך לא יצלה ובר לשון
 תקום אתד למשפט מרשיעי זאת נתלת
 עבדי יהוה וצדקתם מאתי גאם יהודה :
 הוי בר צמא לכו לפנים ואשר אין לו גסף
 לכו שברו ואכלו וכו' שברו בלוא גסף
 ובלוא מחיר גן ותלב : גמה תשקרו גסף

בלוא לחם ויגיעכם בלוא לשבעה שמעו
 שמוע אלי ואכלו טוב וחרת ענג בדשן
 נפשכם : השו אונכם ולכו אלי שמעו ותתי
 נפשכם ואכרתה לכם ברית עולם וחסדי
 דוד הנאמנים : הועד לאומים נתתיו נגיד
 ומצוה לאמים : והן גוי לא תדע תקראונו
 לא ידעוך אלה גרצו למען יהוה אלהיך
 ולקדוש ישראל כי פארכך :

הפטרות שופטים כמנהג קצת קהלות בישעיה כס"ג נ"א

אנכי אנכי הוא מנחמכם מי את ותיראי
 מאנוש ימורת ומבן אדם חציר
 ינקן : ותשכח יהוה עשך נוטרה שמים
 ויסד ארץ ותפחד תמיד בר--היום מפני
 חמת המציק באשר כונן להשחית ואיך
 חמת המציק : מהר צעה להפתח ולא
 ימורת לשחת ולא יחסר לחמו : ואנני
 יהוה אלהיך רגע היום ויהמו גלוי יהוה
 צבאות שמו : נאשים דברי בפיה ובצל
 נדי כסיתיה לנמצע שמים וליסד ארץ ולאמו
 ל ציון עמי אתה : התעורכי התעוררי
 קומי ירושלים אשר שתית מנד יהוה את
 כוס חמתו את קביעת כוס המרעלה שתית
 מצית : אין מנתל לה מכל בנים ילדה ואין
 מחזיק בידה מכל בנים גבחה : שמים
 הנה קראתיד מי נגור לך השד ושבר
 והרעב ותחרב מי אנחמד : בניה עלפו
 שכבו בראש בר--חווצות כתוא מכמר
 המלאים חמת יהוה געבת אלהיך : לבן
 שמעי

ובמנוסה לא תלכו כי הלך לפניכם יהוה
ומאספכם אלהי ישראל :

הפטרת כי תצא כמנהג האשכנזים בישיבה סימן נ"ד
עד אמר מרחמך ה' :

רני עמרה לא ילדה פצתי רגה וצחלי
לא חלה כי רבים בני-שוממה מפני
בעולה אמר יהוה : הרחיבי מקום אהלך
ודיגות משכנותיך וישו אל-תחשכי האליכי
מי תלך ויתרמך חנקי : כי-ימין ושמאול
תפוצי ותרעל נגים יירש וערים גשמות
יושיבו : אל-תיראי כי-לא תבשי ואל-
תכלמי כי-לא תחפירי כי בשת עלומיך
תשכחי וחרפת אלמנותיך לא-תזכרי-עוד :
כי בעלך ועשך יהנה צבאות שמו ונאלך
קדוש ישראל אלהי כל-הארץ יקרא :

כי-כאשה עזובה ועצובת רוח קראך יהוה
ואשת געורים כי תמאס אמר אלהיך :
ברגע קטן עזבתך וברחמים גדולים
אקבצך : בשצף קצף הסתרתני פני רגע
מסך ובתסד עולם רחמתך אמר נאלך
יהוה : כי-מי נח זאת לי אשר גשבעתי
מעבר מי-נח עוד על-הארץ כן גשבעתי
מקצף עלגך ומזעזעך : כי ההרים ימושו
והגבעות תמוטינה וחסרי מאתך לא-ימושו
זכרית שלומי לא תמוט אמר מרחמך יהוה :

הפטרת תבא כמנהג האשכנזים והספרדים בישיבה סימן ס"ט

הומי אורי כי-גיא אורך וכבוד יהוה
עלך זבח : כי-הנה החשך וכסהי

ארץ

שמע-גא זאת עניה ושכרת ולא מיון :
כה-אמר אדעך יהוה ואלהיך יריב עמו
הנה לקחתי מנך את-כוס התרגלה את-
קבעת כוס חמתי לא-תוסיפי לשותתה
עוד : ושמתיך בין מוניך אשר-אמרו
לנפשך שתי ונגערה ותשימי בארץ גור
ובחוז לעברים : עורי עורי לבשי עוד ציון
לבשי בגדי תפארתך ירושלם עיר הקדש
כי לא יוסיף ובא-בך עוד ערל ושמא :
התנערי מעפר קומי שבי ירושלם התפתחו
מוסרי צנא-הך שביה בת-ציון : כי כה
אמר יהוה חנקם נמכרתם ולא בכסף תנאלו :
כי כה אמר אדני יהוה מצרים וברד-עמי
בראשנה לגור שם ואשור באפס עשקו :
ועתה מה-לי-פה נאם-יהוה כי-לקח עמי
חנם משלן והילילו נאם-יהוה ותמיד כר-
היום שמי מנאץ : לכן ידע עמי שמי לכן
ביום ההוא כי-אני-הוא המדבר הנני :
מה-נאו על-ההרים רגלי מבשר משמיע
שק"ום מבשר טוב משמיע ישועה אמר
לציון מנך אלהיך : קול צפיר נשאו קול
יחדו ידגו כי-ציון בעין יראו בשוב יהוה
ציון : פצחו רגלי יחדו הרבות ירושלם כי-
נחם יהוה עמו נאל ירושלם : חשף יהוה
את-זרוע קדשו לעיני כל-הנוגים וראו כר-
אפסי-ארץ את ישועת אלהינו : סורו סורו
צאו משם טמא אל-תנגעו צאו מתוכה הקרו
נשאי כלו יהוה : כי לא בחפזו תצאו

ארצו ופרסל לאמים ועליו זרח יהוה וכבודו
עליו יראה : והלכו גוים לאורך ומלכים
לנגה זרחד : שאי סביב עליו וראי כלם
נקבצו באור לגר בניך מרחוק יבאו ובנתוך
על צד תאמנה : אז תבאי ונתרת ופחד
ורחב לבך כי יתפך עליו המון גם חיל
גוים יבאו לך : שפעת ומלים תבסך בכרי
מדון ועיפה כלם משבא יבאו וזה ולבונה
ישאו ותהלות יהוה יבשרו : כל צאן קרל
נקבצו לך אילי נביות ישראל ויעלו על-
רצון מזבחי ובית תפארתו אפאר : מי אלה
בעב תעופנה וכיונים אל ארבתיהם : כי
לי אנים יקוו ואניות תרשיש בראשנה
להביא בניך מרחוק בספס וזהבם אתם לשם
יהוה אלהיך ולקדוש ישראל כי פארך :
ובנו בני נכר תמתוך ומלכיהם ישראל ונתנו
כי בקצפי הכיתוך וברצוני תמתוך : ופתחו
שעריך תמיד יומם ולילה לא יסגרו להביא
אליו תיל גוים ומלכיהם נהונים : כי
הנני והממלכה אשר לא יעבדוך יאבדו
והגוים חרב יחרכו : כבוד תלבנון אלה
יבוא ברוש תדור ותאשור יחדו לפאר
מקום מקדשי ומקום רגלי אבך : והלכו
אלך שחוח בנו מעניך והשתחוו על כפות
רגליך כל מגאציד וקראו לך עיר יהוה ציון
קדוש ישראל : תחת היותך עובדה ושנואה
ואין עובר ושמתוך לגאון עולם משוש דור
נדור : ונתת חלב גוים ושד מלכים תנני

וידעת כי אני יהוה מושיעך ונאלך אביר
יעקב : תחת הנחשת אביא זהב ותחת
הכרזל אביא כסף ותחת העצים נחשת
ותחת האבנים ברזל ושמי פקדתך שלום
ונשיך צדקה : לא ישמע עוד חמס בארצך
שד ושבר בגבולך וקראת ושועה תמתוך
ושעריך תהלה : לא יהיה לך עוד השמש
לאור יומם ולנגה תרח לא יאיר לך והיה
לך יהוה לאור עולם ואלהיך לתפארתך :
לא יבוא עוד שמשך וירחך לא יאסף כי
יהוה יהיה לך לאור עולם ושלמו ימי
אבלך : ועמד כלם צדיקים לעולם ירשו
ארץ נצר מטעי קרי מטעו מעשרה ירו
להתפאר : תסטן יהיה לאלה ונציער
לנו עצום אני יהוה בעתה אחישנה :

הפטרות נצבים בישועה בסיומן ס"א :

שוש אשיש ביהוה תגל נפשי באלהי כי
ה' בישני בגדי ישע מעיל צדקה
יעטני כחתן וכתן פאר ובכלה תעדה כליה :
כי כארץ תוציא צמחה וכננה זרועיה
תצמיח בני אדני יהוה יצמיח צדקה ותהלה
נגד כל הנוגים : למען ציון לא אחשה
ולמען ירושלם לא אשקוט עד יוצא כננה
צדקה וישועתה כלפיד יבער : וראו גוים
צדקך וקד מלכים כבודך וקרא לך עם
חדש אשר פי יהוה יקבנו : והיית עטרת
תפארת ביד יהוה וצנוף מלוכה בכף
אלהיך : לא יאמר לך עוד עובדה ולא רצף
לא

לא יאמר עוד שממה כי לך יקרא הפציה
 בה ולא רצך בעולתה כי חפץ יהוה בך
 וארצך תבעל : כי יבעל בחוה בתולה
 ובעלוד בנגיד ומשוש חתן על כלה ישיש
 עליו אלהיך : עד תומתך ירושלם
 הפקדתי שמרים ברהמים וכל הלילה
 תמיד לא יחשו המזבירים את יהוה אל
 דמי לכם : ואל תתנו דמי לו עד יכונן
 ועדי ישים את ירושלם תהלה בארץ :
 נשבע יהוה בימינו ובנרוע עו אסאתן
 את דגנך עוד מאבני לאיבך ואס ישתו
 בני נכר תירושך אשר יגעת בו : כי
 מקפיו יאכלו והללו את יהוה ומקבציו
 ישתהו בחצרות קדשי : עברו עברו בשערים
 פנו דרך העם סלו סלו המסלה סקלו מאבן
 הרימו גם על העמים : הנה יהוה השמיע
 אל קצרה הארץ אמרו לברת ציון הנה
 ישעך בא הנה שקרו אתו ופעלתו לפניו :
 וקראו להם עם הקדש נאולי יהוה ולך
 יקרא דרושה עיר לא נגזכה : מידת
 בא מאדום חמוץ בנדים מבצרה זה הדור
 בלבשו צנה ברוב כחו אני מדבר בצדקה
 רב להושיע : מדוע אדם ללבושך ובגדך
 כדרך בגת : פורת פרקתי לפני ומעמים
 אין איש אתי ואדרכם באפי וארמסם
 בחמתי ויני נצחם על בגדי וכדי מלבושי
 אנאלתי : כי יוס נקם בלבי ושנת נאולי
 באה : ואביט ואין עור ואשתומם ואין

סומך ותושע לי זרועי וחמתי היא סמכתי :
 ואבוס עמים באפי ואשברם בחמתי ואוריד
 לארץ נצחם : חסדי יהוה אזכיר תהלות
 יהוה כעל כל אשר נמלנו יהוה ורב טוב
 לבית ישראל אשר נמלם כרחמי וברב
 חסדיו : ויאמר אך עמי המה בניס לא
 ישקרו ויהי להם למושיע : בכל צרתם
 לוקרי לא צר ומלאך פניו הושיעם באהבתו
 ובחמלתו הוא נאלם וינטלם וינשאם כל
 ימי עולם :

הפטרת וילך בישיבה בסיומה כמנהג האשכנזים

דרשו יהוה בהמצאו קראו בהיותו
 קרוב : יעזב רשע דרכו ואיש און
 מחשבתיו וישב אל יהוה וירחמנו ואל
 אלהינו כי ירבה לסלות : כי לא מחשבותי
 מחשבותיכם ולא דרכיכם דרכי נאם יהוה :
 כי נבחו שמים מארץ בן נבחו דרכי
 מדרכיכם ומחשבותי ממתשבתים : כי
 כאשר ירד הגשם והשלג מן השמים
 ושמרה לא ישוב כי אס הונה את הארץ
 והולדה והצמיחה ונתן זרע זרע ולחם
 לאכל : בן יהיה דברי אשר יצא מפילא
 ישוב אלי ריקם כי אס עשה את אשר
 הפצתי והצליח אשר שלחתי : כי בשמחה
 תצאו ובשכום תובלון ההרים והגבעות
 יפצחו לפניכם רנה וכל עצי השדה
 ימחאו כף : תחת הנעצוץ יעלה ברז
 תחת הסרפד יעלה הדם והיה ליהוה לשם
 לאות

הפטרות וילך האוינו

לאת עולם לא יקרת : כה אמר יהוה
שמרו משפט ועשו צדקה כי קרובה
ישועתי לבוא וצדקתי להנלות : אשרי
אנוש יעשה זאת ובן אדם יחזיק בה שמר
שבת מחללו ושמר ידו מעשות כל רע :
ואל יאמר בן הנקר הנלנה אל יהוה לאמר
זהבדל ובדילגי יהנה מעל עמו ואל יאמר
הסרים הן אני עץ בקש : כי כה אמר
יהוה לסריסים אשר ישמרו את שבתותי
ויקחו באשר הפצתי ומחזיקים בכריתי :
ונתתי להם בביתי ובחומתי יד ושם טוב
מבנים ומבנות שם עולם אמן לו אשר לא
יקרת : ובני הנקר הנלנים על יהוה לשרתו
ולא תבה את שם יהוה להיות לו לעבדים
כי שמר שבת מחללו ומחזיקים בכריתי :
והביאותים אליה קדשי ושפחתים בבית
תפלת עולמיהם וזבחתם לרצון על מזבחתו
כי ביתי בית תפלה יקרא לבני העמים :
נאם אדני יהוה מקבץ נדתי ישראל עוד
אקבץ עליו לנקבציו :

הפטרות וילך כמנהג הספרדים בחושע סימן י"ד :

שובה ישראל עד יהנה אלהיה כי
בשלת בעונך : קחו עמכם
דברים ושובו אל יהוה אמרו אליו כל
תשא עון וקח טוב ושלמה פרים שפתינו :
אשור לא ושיענו ערסו לא נרכב
ולא נאמר עוד אלהינו למעשה ידנו אשר
בה ירתם יתום : ארפא משובתם אהבם

נדבה כי שב אפי ממנו : אהיה כפל לישראל
יפרח כשושנה ויד שרשיו בלבנון : ילכו
ונקמתיו ויהי כנת הודו ורית לו בלבנון :
ושבו ישובי בצלו יתו הגן ויפרחו בגפן זכרו
בנון לבנון : אפרים מה לי עוד לעצבים
אני עיני ואשורנו אני ככרש רענו ממני
פרוך נמצא : מי חכם ויבן אלה נבון וידעם
כי ישרים דרכי יהוה וצדיקים ילכו בם
ופשעים יקשלו בם : מי אל כמוך נשא
עון ועבר ער פשע לשארית נחלתו לא
החזיק לעד אפו כי חפץ חסד הוא : ישוב
ירחמו יכבוש עונתינו ותשליך במצולות
ים כל חטאתם : תתן אמת ליעקב חסד
לאברהם אשר נשבעת לאבתנו מימי
קדם :

הפטרות האוחזי שובה ישראל בחושע עד ופושעים יכשלו
בם והיה כמנהג האשכנזים כשחל בין ר"ה וי"ב ואח"כ
אומרים אלו הפסוקים מיואל בסימן כ' :

תקעו שופר בציון קדשו צוכם קראו
עצרה : אספועם קדשו קהל
קבצו וקנים אספו עוללים ויונקי שדים יצא
תתן מהדרו וכלה מחפתה : בין האולם
ולמזבח יבכו הכהנים משרתי יהוה ויאמרו
חוסה יהוה ער עמך ואל תתן נחלתך
לחרפה למשליבם גוים למה יאמרו בעמים
איה אלהיהם : ונקנא יהוה לארצו ונחמל
על עמו : נישן יהוה ויאמר לעמו הנני
שלח לכם את הדגן והתירוש והיצהר
ושבעתם אמו ולא תאמן אתכם עוד חרפה
בגוים

בנוים : ואת הצפוני ארתויק מער יכם
 וההתיו אל ארץ ציה ושמה את פניו
 אל הים והקדמוני וסופו אל הים האחרון
 ועלה באשו ותעל צהרתו כי הנהיל
 לעשות : אל תראי אדמה נילי ושמהו כי
 הנהיל יהנה לעשות : אל תיראו בהמות
 שרי כי רשאו נאות מדבר כי יעץ נשא
 פרוו האנה וגפן נתנו חילם : ובני ציון
 צילו ושמהו ביהנה אלהיכם כי נתן לכם
 את המורה לצדקה וירד לכם גשם מורה
 ומלקוש בראשון : ומלאו הנהרות בר
 והשיקו היקבים תירוש ויצהר : ושלמתי
 לכם את השנים אשר אכל הארבה הלק
 והחסיר והגום חילי הנדוד אשר שלחתי
 בקם : ואכלתם אכול ושבו ע והללתם את
 שם יהוה אלהיכם אשר עשה עמכם
 להפליא ולא יבשו עמי לעולם :

הפסדת האזינו כשתל בין י"ב לסוכות כמנהג האשכנזים
 והספרדים בשמואל ב' סימן כ"ב :

וידבר דוד ליהוה אלהי דברו השירה
 הנאת ביום הציל יהנה אתו מבף
 כל איביו ומבף שאול : ויאמר יהנה סלעי
 ומצדתי ומפלט ילי : אלהי צורי אחסה
 בו מגלי וקרן ילעי משנביו ממלי משיעי
 מהמם תושעי : מהלל אקרא יהנה ומאיביו
 אושע : כי אפסי משגביו מנת נחלי בליעל
 ובעתני : חבלי שאול סבני קדמי מקשי
 מנת : בצר לי אקרא יהנה ואד אלת

אקרא ושמע מהיכלו קולי ושוועתי באזניו :
 ותגעש קרי ותגעש ותדעש הארץ מוסדות
 השמים ירנו ותגעשו כי תרה לו : עלה
 עשן באפו ואש מפיו האכל נחלים בערו
 ממנו : ונט שמים ובר ועדפל תחת רגליו :
 וירכב על כרוב ויעף וירא על מפירי רוח :
 ונשת השד סביבתיו סכות חשדת מים עב
 שחקים : מפנה וגדו בערו נחלי אש :
 ירעם מן שמים יהנה ועליו יתן קולו :
 וישלח חצים ויפיצם ברק זיהם קרי ויהמם :
 ויראו אפיקי ים וגלו מסודות חבל בעבת
 יהנה מנשמת רוח אפו : ושלח מסרום
 וקחני ומשני ממים רבים : וצילני מאיבי
 עז משנאי כי אמצו ממני : וקדמי ביום
 אירי ויהי יהנה משען לי : ויצא למדחב
 אתי ויחצני כי חפץ בי : וגמלני יהנה
 בצדקתי כבר ידו ישיב לי : כי שמרתי
 דרכי יהנה ולא רשעתי מאלהי : כי כל
 משפטו לנגדי וחקתיו לא אסור ממנה :
 ואהיה תמים לו ואשתמרה מעוני : וישב
 יהנה לי בצדקתי כברי לנגד עיניו : עם
 חסיד תתחפד עם נבור תמים תחמם : עם
 נבר תתבר ועם עקש תתפל : ואת עם עני
 תושע ועיגד על רמים תשפיל : כי אמתה
 צרי יהנה ויהנה יגיה חשבי : כי בכה ארוץ
 נדוד באלהי אדלג שוד : האל תמים
 דרכו אמרת יהנה צרופה מן הוא לכל
 החסים בו : כי מי אל מבלעדי יהנה ומי

צור מבצעדי אלהינו : האל מעוז היר
 ויתר תמים דרכו : משנה רגלי קרי רגליו
 כאיכות ועל-במתי ועמיתי : מלמד ידו
 לטלחמרי ונתח קשר-נהושה נרעתי :
 וחתן-לי מנן ישעף וענתה פרבני : מרתיב
 צעדי תחתני ולא מעדו קרסלי : ארדפה
 איבי ואשמידם ולא אשוב עד-כדוחם :
 ואכלם ואמחצם ולא יקמונו ויפלו תחרת
 רגלי : ותורגי חיל למלחמה מכהיע קמי
 תחתני : ואיבי תתה לי ערף משנאי
 ואצמיתם : ישעו ואין מושיע אל-יהונה
 ולא עגם : ואשתקם בעפר-ארץ כשיט-
 חוצות אדקס ארקעם : ותפלמני מריב
 עמי תשמרני לראש גוים עם לא-ידעתי
 יעבדני : בני נכד וכתשורגי לשמוע און
 ישמעולי : בני נבר יבלו ויחנרו ממסגרותם :
 חיי-הנה וברוך צורי וירם אלהי צור ישעי :
 האל הכתן נקמות לי ומריד עמים תחתני :
 ומוציאי מאיבי ומקמי תרוממני מאיש
 חמסים תצילני : על-כן אודך יהנה בגויפ
 ולשמה אמר : מדול קרי מגדיל ישועות
 מלכו ועשה-חסד למשיחו לדוד ולנרעו
 עד-עולם :

כשחל ראש חודש כאתר בשכר אומר הפטרה זה
 בשמואל א' כס"ט ב'

ויאמר לו יהונתן מתר חדש ונפקדת
 כי יפקד מושבך : ושלשת תרד
 מאד ובאת אל-המקום אשר-נסתרת שם

ביום המעשה וישבת אצל האבן האזל :
 ואני שלשת החצים צנה אורה לשלח-לי
 למטרה : והנה אשלח את-הנער לך מצא
 את-החצים אם-אמר אמר לנער הנכר
 החצים : ממיך והנה קחנו ובאה כי-שלום
 לך ואין דבר חיי-הנה : ואם-כה אמר
 לעלם הנה החצים ממיך והלאה לך כי
 שלחה יהנה : והדבר אשר דברנו אני
 ואהה הנה יהנה ביני ובינך עד-עולם :
 ויסתר דוד בשדה ויהי החדש וישב המלך
 אל קרי על-הלהם לאכול : וישב המלך
 על-מושביו כפעם בפעם אל-מושב הקיר
 ונקם יהונתן וישב אבגר מצד שאול ונפקד
 מקום דוד : ולא-דבר שאול מאומה בינו
 ההוא כי אמר מקרה הוא בלתי טהור הוא
 כי-לא טהור : ויהי ממחרת החדש השני
 ונפקד מקום דוד ויאמר שאול אל-יהונתן
 בנו מדוע לא-בא בן-ישי נס-תמול נס-
 היום אל-הלהם : ויען יהונתן את-שאול
 נשאל נשאל דוד מעמדי עד-בית להם :
 ויאמר שלחני נא כי נבח משפחה לנו בעיר
 והוא צוה לי אחי ועתה אם-מצאתי הן
 בעיניך אמלטה נא ואראה את-אתי על-
 כן לא-בא אל-שלחן המלך : ויחר-אף
 שאול ביהונתן ויאמר לו בן-נעוה המרדות
 הלא ילעתי כי-בחר אתה לבן-ישי לבשתיך
 ולבשת ערנת אמה : כי כל-הימים אשר
 בן-ישי תי על-ההארמה לא תבון אתה
 ומלכותך

הפטרות שבת וראש חרש בישיבה סימן ס"ו :

אמלכותך ועמה שלח נקח אתו אלי כי בך
 מנת הוא : ונגן יהונתן את שאול אביו
 ויאמר אליו למה יומת מה עשה : ונטל
 שאול את החנית עליו להכתו ונדע יהונתן
 כי בלה היא מעם אביו להמית את דוד :
 ונקם יהונתן מעם השלחן בחרי אף ולא
 אכל ביום החרש השני לחם כי נעצב אל-
 לוד כי הכלמו אביו : ויהי בבקר ויצא
 יהונתן השקת למועד דוד ונער קטן עמו :
 ויאמר לנגרו רץ מצא לא את החצים
 אשר הנכי מורה הנער רץ והוא ירה
 החצי להעברו : ויבא הנער עד מקום
 החצי אשר ירה יהונתן ויקרא יהונתן אחרי
 הנער ויאמר הלא החצי ממך והלאה :
 ויקרא יהונתן אחרי הנער מהרה חוששה
 אל תצמד וילקט גער יהונתן את החצים
 הנצי ויבא אל אדניו : והנער לא ידע
 מאומה אך יהונתן יודע ידעו את הדבר :
 ויהן יהונתן את כליו אל הנער אשר לו
 ויאמר לו לך תביא העיר : הנער בא וידע
 קם מאצל הנגב ויפל לראפיו ארצה
 וישתחו שלש פעמים וישקו איש את-
 בעהו ויבכו איש את דעה ויער דוד הנדיל :
 ויאמר יהונתן לדוד לך לשלום אשר
 נשבענו שנינו אנחנו בשם יהוה לאמר
 יהוה יהיה ביני וביןך ובין רעי ובין ורעי
 עד עולם :

כה אמר יהוה השמים כסאי והארץ הנס
 רגלי איוה בית אשר תבנו לי ואי
 זה מקום מנוחתי : ואת בר-אלה ירי
 עשתה ויהיו כל-אלה נאם יהוה ואל-זה
 אביש אל-עני ונכה לוח וחרד על-דברי :
 שוחט השור מכה איש זבח השנה ערף
 כלב מעלה מנחה דם-חזיר מזביר לבנה
 מברך און גם-המה בחרו בדרפיהם
 ובשקוציהם נפשם חפצה : גם אני אבחר
 בתעוליהם ומנורתם אביא להם יען קראתי
 ואין עונה דברתי ולא שמעו ויעשו הרע
 בעיני ובאשר לא-חפצתי בחרו : שמעו
 דברי יהוה החרדים אל-דברו אמרו אחיכם
 שניאכם מנדיכם למען שמו וכבוד יהוה
 ונראה בשמתכם והם יבשו : קול שאון
 מעיר קול מהיכל קול יהוה משלם נמור-
 לאיביו : בטרם תחיל ילדה בטרם יבוא
 תבל לה והפליטה זכר : מי שמע בזאת
 מי ראה באלה היוחל ארץ ביום אחד אם-
 יולד ווי פעם אחת כי-תלה גם-ילדה ציון
 את-בניה : האני אשביר ולא אוליד
 יאמר יהוה אם-אני המוליד ועצרתי אמר
 אלוהיך : שמחו את-ירושלם ונילו בת
 כר-אהבית שישו אתה משוש כר-
 המתאבלים עליה : למען תינקו ושבעתם
 משד תנחמיה למען תמצו והתענגתם מוני

הפטרות שבת וראש הדרש

כבורה : קי-כה | אמר יהוה הנני נוטה אליה בנהר שלום וכוונת שוטף כבוד נויים וינקתם על-צד תנשאו ועל-ברכים השגשגו : כאיש אשר אמו תנחמו בן אנכי אנהמכם ובירושלם תנחמו : וראיתם ויש לבכם ועצמותיכם כדשא הפרחנה ונודעה יד-יהוה את-עבדיו וזעם את-איביו : קי-הנה יהוה באש יבוא וכסופה מרכבתיו להשיב בחמה אפו וגערתו בלהבי-אש : כי באש יהנה נשפט ובחרבו את-כל-בשר ורבו חללי יהוה : המתקדשים והמטהרים אל-הננות אחר אחד אחת קרו בתוך אכלי-בשר החזיר והשקץ והעכבר יחדו נספו נאם-יהוה : ואנכי מעשיהם ומחשבתיהם באה לקבץ את-כל-הגוים והקלשנות ובאו וראו את-כבודי : ושמתי בהם אורת ושלחתי מהם פליטים אל-הגוים תרשיש פור ולוד משכי קשרת

תובל ויגן האיים הרחוקים אשר לא-שמעו את-שמעי ולא-ראו את-כבודי והגירו את-כבודי בגוים : והביאו את-כל-אחיכם מכל-הגוים | מנחה | ליהוה בסוסים וברכב ובצבים ובפגרים ובכרבות על הר קדשי ירושלם אמר יהוה כאשר ביאו בני ישראל את-המנחה בכלי טהור בית יהוה : וגם מהם אקח לכהנים ללוים אמר יהוה : פי כאשר השמים החדשים והארץ החדשה אשר אני עשה עמדים לפני נאם-יהוה בן ועמד זרעכם ושמכם : והיה מדי-הדרש בחדשו ומדי שבת בשבתו יבוא כל-בשר להשתחות לפני אמר יהוה : ויצאו וראו בפגרי האנשים הפשעים כי תולעתם לא תמות ואשם לא תכבה והיו דראון לכל-בשר : והיה מדי הדרש בחדשו ומדי שבת בשבתו יבוא כל בשר להשתחות לפני אמר יהוה :

קריאת הפרשיות מהמועדים

לראש הדרש כשחל ראש חודש בחול קורין זרענו כמי אדם כפרשת פנחס ון את קדכילחמוי לחשי עדי יעשה ונסכו : ואם שבת הכפסיר קורא בס' טני' ון וכיום הסבת עדי יעשה ונסכו : להשעה באב כמחריית קורין שלשה בני אדם כפרשת ואתחנן ון כי תוליד בניס עד אשר ה' אלהיך נותן לקבל הימים : כזונחה קורין כפרשת כי תשא ויחל חסה וימדלגן מעשה העגל : לראש השנה כיום ראשון קורין ה' בני אדם כפרשת זירא אליו' ון וס' פקד את שרה עדי ויגה אברהם והכפסיר קורא כפרשת פנחס וכחדש השביעי עד אשה לה' : כיום שני קורין ה' בני אדם בס' זירא אליו' ון ויביא אתר הדברים עד סוף הפרשה והכפסיר קורא כפרשת פנחס כדלתמול : לצום גדליה (וזום העשירי וזום אסתר ושאר ת"ג) כמחריית וכמנחה קורין שלשה בני אדם כפרשת כי תשא ון ויחל חסה עד וימדלגן עד פסל לך וקורין עד אשר אתי עושה עמך : לצום כפור כמחריית קורין ששה בני אדם כפרשת אחרימות חתמלת הסדר עד וידבר ה' אל משה לחמר דבר אל אהרן וגו' : וכפסיר קורא כפרשת פנחס זכנושור לחדש : כזונחה קורין ג' בני אדם ואחרימות כפרשת ערצת ון כמעשה ארץ מצרים עד סוף הסדר :

לסכות כיום ראשון קורין ה' בני אדם כפרשת חמור ון שור או כנס עד וידבר משה את מועדי ה' אל בני ישראל : וכפסיר קורא כפרשת פנחס וכמנחה עשר יום לחדש השביעי : כיום שני קורין כפרשת חמור כדלתמול : וכפסיר קורא כפרשת פנחס כדלתמול : לחול המועד דסכות שבת שמל להיות כחול המועד של סוכות קורין כמחריית ז' בני אדם בס' כי תשא ון ויאמר ה' אל חסה חזה אתה חומר וכו' עד לא תבטל גדי וכו' וכפסיר בקרבנות כעניינם של יום : וכמנחה קורין כסדרה דשכוע : כיום ראשון קורין כפרשת פנחס ד' בני אדם : ראשון קורא ביום השני : שני קורא ביום השלישי : ושלישי קורא ביום הרביעי : והרביעי קורא ספיקא דיומא כיום השני זכיום השלישי : וכל הימים על זה הסדר : לשמיני עצרת קורין ה' בני אדם כפרשת ראה ון כל הסכור עד אשר כתן לך : ואם הוא שבת הלוי' מתחילין כיוונבר והאשכנזים מתחילין עשר תעשר (ואלו מתחילין עשר אפי' חל בחול) : וכפסיר קורא כפרשת פנחס ביום השמיני עצרת : לשמחת תורה קורין ה' בני אדם חזת הכרבה : וכפ' שני קורין כפרשת עד לעשות : וכפסיר קורא כדלתמול :